

WYROK

1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2019r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Terpiłowska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2019r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko E. C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 6 września 2018r., sygn. akt I C 1349/17

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Sąd pierwszej instancji prawidłowo dokonał ustaleń faktycznych w sprawie i Sąd Okręgowy przyjmuje te ustalenia za własne. Sąd drugiej instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego w związku z powyższym w oparciu o treść art. 505¹³ § 2 k.p.c. uzasadnienie zawiera jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, że strona powodowa należycie wykazała dochodzone roszczenie tak co do zasady jak i co do wysokości, a zarzuty podnoszone przez pozwanego, w żaden sposób takiej oceny nie podważają. Pozwany przyznał, iż zawarł ze stroną powodową w dniu 22 października 2014r. umowę kredytu nr (...). Kredyt w kwocie 21.664,09 zł został przelany na otwarty i prowadzony dla pozwanego zgodnie z umową, rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy o nr (...) w dniu 22 października 2014r. Kwota powyższa uwzględniała pobrane przez Bank opłaty tytułem sfinansowania objęcia kredytobiorcy ubezpieczeniem grupowym. Na adres pozwanego kierowane były przez stronę powodową wezwania do zapłaty (k: (...)) a także oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ((...)). Informacja o utworzeniu rachunku znajduje się w umowie i z dowodu przelewu z dnia 22 października 2014r. (k: (...)) wynika, iż środki zostały przekazane na powyższy rachunek. Okoliczność, iż dostęp do środków na tym rachunku posiadały osoby trzecie i z niego korzystały, nie zmienia oceny, iż dyspozycja w tym zakresie pozostawała zgodna z wolą pozwanego. Pozwany przyznał, iż zgodził się pomóc osobie trzeciej i dla niej została zawarta umowa o kredyt i tej osobie zostały udzielone środki. Okoliczność powyższa nie zmienia oceny, iż zobowiązanie w zakresie spłaty kredytu zaciągnął pozwany. Pozwany zawarł umowę ze stroną powodową i zobowiązał się wobec strony powodowej do spłaty tego zobowiązania.

Zarzuty pozwanego odnoszące się do ograniczenia postępowania dowodowego w sprawie poprzez oddalenie wniosku o przesłuchanie świadków pozostają niezasadne. Pozwany wnioskował o przesłuchanie osób trzecich, dla których zaciągnął, zobowiązanie, które korzystały z udzielonego przez stronę powodową świadczenia i osób, które uczestniczyły przy zawieraniu umowy. Przesłuchanie tych osób pozostaje bez wpływu na wynik postępowania. Powyższe okoliczności tj. komu przekazał pozwany świadczenie uzyskane od strony powodowej nie ma znaczenia dla istnienia zobowiązania pozwanego wobec strony powodowej. Zasadnie zatem Sąd pierwszej instancji oddalił wnioski

dowodowe pozwanego w tym zakresie. Prawidłowo został ustalony przez Sąd pierwszej instancji stan faktyczny sprawy oparty na dowodach zawarcia i wypowiedzenia umowy.

Zawarta pomiędzy stronami umowa jest kredytem konsumenckim w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2011.126.715 w brzmieniu obowiązującym w chwili zawarcia umowy). Powołany przepis nie typizuje odrębnego typu umowy nazwanej. Kredytem konsumenckim pozostaje zarówno umowa uregulowana w odrębnych przepisach jak i umowa nienazwana. Kredyt konsumencki jest umową kwalifikowaną podmiotowo – po stronie kredytodawcy musi występować przedsiębiorca a po stronie kredytodawcy – konsument (art. 5 pkt. 1,2 cyt. ustawy) i przedmiotowo poprzez świadczenie konsumenta, które ma charakter pieniężny (art. 3 ust 1 cyt. ustawy). W zakresie podstaw wykonywania i wypowiedzenia to umowa określa prawa i obowiązki stron. Na warunkach umowy została ona skutecznie wypowiedziana, wobec niekwestionowanego zaprzestania przez pozwanego spłaty kredytu (w oparciu o § 9 umowy). Pozwany wobec powyższego obowiązany jest do spłaty pozostałej części kredytu wraz z odsetkami i opłatami z nim związanymi - na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Prawo bankowe (Dz.U.2018.2187).

Mając powyższe na uwadze apelacja została oddalona na podstawie art. 385 k.p.c.